

**Masarykova univerzita
Filozofická fakulta**

Katedra **název**

Bakalářská diplomová práce

2006

Jméno Autora

**Masarykova univerzita
Filozofická fakulta**

Katedra **název**

Název studijního oboru

Jméno autora

Název práce
Bakalářská diplomová práce

Vedoucí práce: Prof. Jméno Vedoucího, Ph. D.

2006

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval/a samostatně s využitím uvedených pramenů a literatury.

.....
Podpis autora práce

Poděkování (nepovinná stránka)
Zde bych chtěl/a poděkovat vedoucímu práce za...

Obsah

FORMÁLNÍ NÁLEŽITOSTI STUDENTSKÝCH PRACÍ

Práce se odevzdává ve dvou (disertační ve třech) exemplářích v pevné vazbě.

Jazyk

Práce „musí být podána v jazyce českém, v cizím jazyce jen se souhlasem vedoucího katedry/ústavu (předsedy oborové komise)“.

Autor odpovídá za jazykovou správnost. **Hrubé pravopisné chyby mohou být důvodem pro nepřijetí práce.**

Citace

- z odborné literatury
V česky psané práci uvádět citace v obou jazycích: v textu český překlad a v poznámce pod čarou citát v originále. Vždy je nutno uvést původ citátu.
- z krásné literatury
Vždy jsou uvedeny v originále. V textu doplnit do závorky český překlad (pokud bylo dílo přeloženo do češtiny, obvykle se cituje existující překlad, s příslušným odkazem; pokud překlad neexistuje nebo nevyhovuje, uvede se vlastní doslovný překlad, a to i u poezie, jak je obvyklé v odborných edicích daného oboru).
- názvů cizojazyčných děl
V českém textu uvést název díla v češtině a v závorce v originále. Pokud bylo dílo přeloženo, běžně se uvádí název daného překladu. Při opakovaném použití názvu nebo ve zmínkách světoznámých literárních děl stačí název v češtině.

Forma citací viz Bibliografie a Poznámkový aparát.

Rozsah

Doporučené rozsahy prací (počty znaků včetně mezer):

- oborová práce k souborné zkoušce 27 000 znaků
- oborová bakalářská práce 27 000 znaků
- oborová magisterská práce 55 000 znaků
- bakalářská diplomová práce 70 000 znaků
- magisterská diplomová práce 140 000 znaků
- disertační práce 180 000 znaků

Pro získání rozsahu práce v tzv. strojopisných normostranách (1 800 znaků na straně – 30 řádků o 60 znacích) stačí počet znaků dělit číslem 1 800 (např. 140 000 : 1 800 = 78 stran).

Srovnání fyzického rozsahu (počtu tištěných stran) identického textu zpracovaného třemi způsoby: pomocí libovolného editoru (neproporcionální písmo), Wordu a TeXu. Vždy je zachována přijatelná úprava a zejména čitelnost textu.

- Neproportionální písmo
Standardní stránka: 30 řádků, 60 úhozů, dělená slova, patička s číslem stránky, bez grafické úpravy – text má 80 stran.
- Word
Text převeden bez jakýchkoli úprav – 45 stran; při zvětšení písma na 12 bodů – 65 stran.
- TeX (knižní sazba)
Bez jakýchkoli úprav, při dodržení pouze těch nezákladnějších pravidel – 31 stran; při zvětšení písma na 12 bodů – 43 stran.

Grafická úprava

1. Písmo

- V počítačové sazbě smí být použit pouze typ písma vhodný pro dlouhé dokumenty, tj. patkové písmo (např. Times New Roman, Bodoni, Garamond). Doporučená velikost písma je 11–12 pt pro základní text a 10 pt pro poznámkový aparát.
- Citáty z literatury či z pramenů se uvádějí v uvozovkách nebo zmenšeným písmem (obvykle se nepíše kurzívou):
  - kratší citáty (do tří řádků) – v hlavním textu v uvozovkách;
  - delší citace – jako zvláštní odstavec s odsazením (bez uvozek), doporučená velikost písma 11 pt.
- Kurzívou se vyznačují názvy knih a časopisů (nikoli článků, kapitol, povídek, básní – ty je možno vyznačovat uvozovkami).
- Uvozovky musejí být v českém textu české tj. „takovéto“ (pomůcka 99 a 66), v jinojazyčných textech (citacích) podle národních norem.
- Stránky musejí být číslovány, a to včetně příloh. U prací většího rozsahu psaných na počítači je přípustný oboustranný tisk. Doporučené jednoduché řádkování (jako při knižní sazbě).

2. Struktura práce

Práce musí kromě vlastního textu obsahovat titulní list, prohlášení o původnosti, obsah, soupis použité literatury, poznámkový aparát, (v případě disertační práce resumé v autoreferátu). Bez těchto náležitostí nebude práce přijata.

3. Prohlášení

autora o původnosti práce musí být uvedeno na samostatném listě umístěném za titulním listem: „Prohlašuji, že jsem (bakalářskou diplomovou/magisterskou diplomovou/disertační) práci vypracoval/a samostatně s využitím uvedených pramenů a literatury.“ Toto prohlášení autor/ka podepíše.

4. Obsah

Je umístěn na začátku diplomové práce, po titulním listu a prohlášení. Je přehledně strukturován a uvádí stránky jednotlivých kapitol. Stránky obsahu nejsou číslovány a nepočítají se do celkového rozsahu práce.

5. Bibliografie

Je zařazena na závěr diplomové práce, zahrnuje všechny knižní, časopisecké a elektronické odborné prameny a vydání děl krásné literatury, z nichž práce čerpá. Soupis je řazen abecedně, v úpravě běžné v odborné literatuře (viz níže).

- Bibliografie musí obsahovat všechny citované materiály (tj. jde o bibliografii úplnou, nikoli jen výběrovou), údaje jsou řazeny abecedně.
- Pracuje-li autor/ka s větším množstvím primárních textů, je vhodné bibliografii rozčlenit na primární literaturu (prameny) a sekundární literaturu (odbornou literaturu).
- Při uvádění bibliografických údajů je namístě respektovat platné normy ISO 690 *Bibliografické citace. Obsah, forma a struktura*. Norma je k dispozici v elektronické podobě (PDF) na adrese: <https://inet.muni.cz/app/index.jsp?id=dokum>. Pravidla bibliografických citací podle této normy viz: <http://www.boldis.cz/citace/citace.html>.

Nejdůležitějším požadavkem na uvádění bibliografických údajů je jednotná úprava. Doporučeným formátem je zápis podle normy ISO 690, příp. zápis používaný v jednotlivých řadách Sborníku prací FFBU (podle oborů).

Vybrané příklady

- Monografie
Besnier, J.-M. *Histoire de la philosophie moderne*. Paris: Grasset, 1993.
- Příspěvek ve sborníku
Nový, L. Masaryk jako „filozof krize, kritiky a smyslu“. In *Václavkova Olomouc 1967*. Ostrava: Profil, 1970, s. 26–32.
- Článek v časopise
Pavlincová, H. Lístek do kroniky česko-polských filozofických vztahů. *SPFFBU*, B 48, 2001, s. 135–161.
  - Údaje o místě vydání, nakladateli, vydání (2nd ed.), zkratky (vol., no.) se uvádějí v jazyce dokumentu, podle titulního listu; česky se uvádí pouze zkratka pro stranu „s.“. Při citaci v původním jazyce se i značka pro stranu uvádí v jazyce publikace.
  - Jsou-li dva nebo tři autoři, oddělují se jména čárkou, je-li více autorů, další se vynechají a za poslední jméno se připojí „et al.“ (et alii), nebo „aj.“.
  - Je-li více nakladatelů, oddělují se středníkem: město a nakladatel, středník, další město a nakladatel (př.: Madrid: Cátedra; Barcelona: Seix Barral).
  - „In“ se užívá u knih (sborníků), nikoli u časopisů.
  - U časopisu je podle ISO 690 pořadí údajů: rok, ročník, číslo, strana.
  - Přestože norma vyžaduje ISBN, pro tyto typy prací je nepožadujeme.

Citace dokumentů z jiných než tištěných médií (CD, Internet)

- CD-ROM
Nová, H. Elektronické informační zdroje v knihovnách České republiky. *Informace na dlani 2001* [CD-ROM]. Praha: Albertina Icome Praha, 2001 [cit. 24. října 2001].

- WEB
Holzbachová, I. *Ernst Mach a vědecké poznání* [online]. 2001 [cit. 22. září 2003]. Dostupné z: <<http://www.phil.muni.cz/fil/sbornik/2001/02holzbachova.html>>.

Povinné údaje pro citace el. dokumentů:

Druh nosiče: [online] [CD-ROM]

Datum citace: [cit. 22. září 2003] [cit. 2003–09–22]

Přístup ke zdroji: Dostupné z...

Verze: poslední úpravy 12. 6. 2002

6. Poznámkový aparát

Poznámky pod čarou, zalomené obvykle na jednotlivých stranách, obsahují úplný bibliografický údaj pramene, který autor v textu cituje nebo na nějž odkazuje. Tyto údaje a odkazy mají podobu běžnou v odborné literatuře (viz Poznámkový aparát).

Neuvedení díla, které autor použil – ať již doslovně citoval, nebo parafrázoval myšlenku – , je považováno za plagiát.

Při přejímání citací se uvede odkaz na původ cita („Citováno podle...“).

- Je-li to technicky možné a vyhovuje-li to charakteru práce, pak poznámky umístíme zásadně pod čarou na příslušné stránce. Nejsou-li poznámky pod čarou technicky možné, pak poznámkový aparát umístíme na konec práce a poznámky čísujeme průběžně.
- Odkazy
Při odkazování je namístě respektovat mezinárodní normu ISO 690. Nedoporučujeme metodu číselných citací, užívanou téměř výhradně v technických a přírodních vědách.
  - Při první citaci uvést plný bibliografický údaj.
  - Při druhé a další citaci postačují základní údaje: autor; název, nebo Op. cit., příp. Ed. cit. (při následné citaci z téhož dokumentu stačí Ibid.); rozsah (s. XX, nebo s. XX–XY).
  - U citátů z beletristického díla, které je předmětem rozboru v celé práci (kapitole), se odkaz v poznámce pod čarou uvede u prvního citátu, u dalších citátů stačí uvést stránku v textu za citátem.

Oproti normě není nutné v poznámkách psát příjmení verzálkami ani uvádět ISBN.

U zkratk Cf., Ibid., Op. cit., Ed. cit. je možná varianta Srov., Viz, Tamtéž, Cit. d., Cit. vyd.

Názvy článků je možno dát do uvozovek.

Vždy je třeba držet jednotný styl.

Ukázka poznámek pod čarou

V textu uvedeme v uvozovkách citát: „xxxxxxxxx“¹. Posléze citujeme z téhož pramene: „xxxxxx“².

Poprvé citujeme z knihy, která je tématem diplomové práce a bude často citována: „xxxxxxxx“³.

U dalších citátů z této knihy uvedeme v textu přímo v závorce za citátem stranu (s. XX).

Odkazujeme na určité místo nebo myšlenku, aniž výslovně citujeme. Přitom jde např. o článek v časopise⁴ nebo ve sborníku⁵.

Opět citujeme z pramene, který už jsme uvedli: „xxxxxxxx“⁶, ale poznámka nenásleduje bezprostředně po předchozím odkazu na tento pramen.

Inspirováno normou používanou na UK Praha.

---

¹ Bachtin, Michail M. *Román jako dialog*. Přeložila Daniela Hodrová. Praha: Odeon, 1980, s. 423.

² Ibid., s. 427.

³ Borges, Jorge Luis. *Ficciones. Obras completas I*. Buenos Aires: Emecé, 2000, s. 435. Všechny další citáty jsou z tohoto vydání.

⁴ Viz Fuentes, Carlos. „Prostor a čas Nového světa“. *Světová literatura*, 1992, roč. XXXVII, č. 6, s. 114.

⁵ Viz Blanchot, Maurice. „El infinito literario: El Aleph“. In *Jorge Luis Borges*. Ed. Jaime Alazraki.

3^a reimpression. Madrid: Taurus, 1987, s. 211–214.

⁶ Bachtin, Michail M. Op. cit., s. 285.